

[A. M. Hansen.]

Det ærede Medlem omtalte, at der var stor Uro i Befolkningen angaaende Religionsundervisningens Stilling i Skolerne. Hvis denne Uro findes, tror jeg, at det ærede Medlem og forskellige andre har ikke saa lidt Ansvar for, at den holdes ved lige, for Lovforslaget kan efter min Mening ikke give Anledning til nogen Uro; naar § 40 i Lovforslaget netop har aabnet Adgang til, at man kan fritage Lærere, og til, at Forældre kan fritage deres Børn for Religionsundervisning, forekommer det mig ikke, der er nogen Grund til Ængstelse. Jeg tilsiger paa mit Partis Vegne velvillig Behandling af Lovforslaget.

Grogersen: Ogsaa jeg har paa mit Partis Vegne i Fjor udtalt mig udførligt om vor Stilling til Hovedlinierne i Forslaget og skal ikke ved denne Lejlighed komme nærmere ind paa dette. Jeg skal kun sige, at som Lovforslaget er affattet, og det har jo den samme Skikkelse som i Fjor, kan vi fra vor Side ikke medvirke til dets Gennemførelse. Men det er jo muligt, at der kan ske betydelige Ændringer; der er meget, der tyder paa det i de Ordførertaler, der blev holdt i Fjor, og ogsaa i de korte Taler, der er holdt i Aar, saa det er muligt, at der kan komme noget godt ud af Forslaget.

Carlsen-Skiødt: Jeg kan ikke som de foregaaende Talere begynde med at sige, at jeg har udtalt mig om dette Spørgsmaal; da Forslaget var til Behandling i forrige Samling, havde jeg ikke Lejlighed til det, og derfor vil jeg gerne benytte Lejligheden nu til at gøre nogle Bemærkninger. Jeg vil det saa meget mere, som alle de fem Ordførere er Lærere, altsaa ansatte ved Skolevæsenet, og saaledes indtager en særlig Stilling til Forslaget, men da dette jo ogsaa berører andre Mennesker her i Landet, vilde det maaske ikke være helt uden Betydning, at der blev sagt lidt fra anden Side om dette meget vigtige Spørgsmaal.

Den for et Aars Tid siden her i Tinget af Regeringspartierne og Venstre vedtagne Skoletilsynslov traadte som bekendt i Kraft den 1. April dette Aar, og i Tilknytning til denne Lov kommer altsaa her Forslaget om Folkeskolen. Tilsynsloven, som altsaa nu har virket et halvt Aars Tid, og hvis

Virkninger endnu ikke kan overses, har, som ogsaa min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Vesterager gjorde opmærksom paa, vakt et betydeligt Røre Landet over. Jeg siger næppe for meget, naar jeg udtaler, at de to Love, der har været mest omdebatteret i det sidste Aars Tid Landet over, er Socialreformen og Skoletilsynsloven, og der er ingen Tvivl om, at de Forhandlinger, der nu skal føres her i Tinget og i Udvalget om Loven om Folkeskolen, ogsaa vil medføre megen Diskussion i Befolkningen. Tilsynsloven onhandlede jo væsentlig Skolens ydre Form, Rammen om Billedet, og den Lov, vi i Dag har til Behandling, tager Sigte paa Skolens indre Forhold, hvad der ogsaa giver sig Udtryk i Kapitel 1, hvor der tales om Skolens Begreb, og i Kapitel 3, der omhandler Undervisningens Ordning og Omfang, altsaa ikke blot Undervisningens Omfang, men ogsaa dens Karakter og Indhold.

At Skoletilsynsloven har vakt saa stort et Røre Landet over, er ikke underligt, da den jo kom som et Brud paa aarhundredgammel, hævdvunden Tradition; jeg tænker her paa Forbindelsen mellem Kirke og Skole, et Spørgsmaal, jeg dog ikke skal komme nærmere ind paa. Den nye Tilsynslov fratog som bekendt Biskopperne Visitatsretten og slettede Sognepræsten som født Medlem af Skolekommissionen, og jeg forstaar godt, at store Dele af Befolkningen synes, at den nye Tilsynslov, der for øvrigt paalægger Befolkningen nye økonomiske Byrder, er langt ringere end den gamle Tilsynslov. Den var ikke ønsket af store Dele af Befolkningen, maaske ikke af Befolkningens Fler-tal. Og man maa ikke tro, at dette Røre endnu er drevet over. Det har Tilslutning i alle Samfundslag, heldigvis; det har ogsaa Tilslutning, og maaske ikke mindst, i store Dele af Arbejderbefolkningen. Dette er sikkert ikke ubekendt for den høje Rigsdag og heller ikke for den højtærede Undervisningsminister. Jeg synes, det er glædeligt, at der langt ned i den jævne Befolkning er en udpræget Forstaaelse af den Betydning, en kristen Skole har for Børnene, og det er muligt, det er vanskeligt at sige det, men jeg anser det ikke for utænkeligt efter det Kendskab, jeg har til Befolkningen, at denne Forstaaelse er stærkere nedadtil i Befolkningen end opadtil.

Man maa nu være klar over, at dette